

Anna Brull, cantant d'òpera. Mezzosoprano

“M'he atrevit a creure en el meu somni: cantar i dedicar-hi la meva vida”

Sense dubtar-ho, Anna Brull admet que ha dedicat tota la seva vida a la música. De ben petita ja es va apuntar a l'escola musical de l'Ampolla, el seu poble. Tenia cinc anys. Avui, amb només 30, **acaba de rebre el premi a la millor cantant revelació d'òpera pel seu paper de Rosina**, la protagonista de l'òpera ‘El Barber de Sevilla’. I passarà a la història: **és la primera cantant d'òpera catalana i espanyola premiada en els que es consideren els òscars del cant, els premis del Teatre Musical d'Àustria**. La constància, l'esforç i una veu prodigiosa expliquen l'èxit d'aquesta mezzosoprano ebrenc que viu a la ciutat austríaca de Graz, on treballa en una de les òperes més importants d'Europa.

Quin honor. Què significa un premi així?

Que val la pena continuar lluitant per allò que un desitja. És un reconeixement públic pel camí que he recorregut fins ara, la cara agraïda de la meua feina. Però prefereixo concentrar-me i continuar estudiant per ser capaç de donar sempre al públic la millor versió de mi mateixa.

Esperaves guanyar-lo?

Sincerament, no ho tenia en ment. Era conscient, però, que la nostra producció del *Barber de Sevilla* era creativa i original. El públic ho va saber valorar i per això em van premiar.

A qui el dediques?

El vaig dedicar a la meua família i amics, que sempre m'han encoratjat en els moments difícils. També al teatre de Graz, per haver cregut en mi i donar-me l'oportunitat de debutar en una producció d'aquestes característiques.

Ha costat arribar fins aquí...

Des de sempre he volgut fer música i l'únic que he fet al llarg de tots aquests anys ha estat aprendre a atrevir-me a creure en el meu somni: cantar i poder dedicar-hi la meua vi-

da. En aquest moment puc dir que ho estic aconseguint i, evidentment, em sento molt agraïda.

La música t'ha portat a viure a Barcelona, Brussel·les o Lecce.

Vaig començar els estudis de cant a Barcelona, on vaig cursar Pedagogia del Cant a l'ESMUC. Durant el meu últim any a l'ESMUC vaig marxar a Brussel·les, on vaig estudiar paral·lelament el primer any de màster en cant líric.

En acabar la carrera, vaig marxar a Lecce, seguint la intuïció que havia trobat la professora que em podria ajudar a conèixer el meu instrument i aprendre a dominar-lo. Al sud d'Itàlia vaig tenir el temps necessari per aprendre sense pressa i acceptar que l'artista, tot i que els mitjans ens vulguin fer creure el contrari, necessita el seu temps per madurar. Som com la fruita: si la culls verda...

I tu has madurat...

Els anys d'estudi van ser molt importants. Va ser un temps de recerca i la prova de foc per saber si realment seria capaç d'afrontar totes les caigudes, totes les decepcions, tots

Anna Brull és la primera cantant d'òpera catalana i espanyola premiada en els que es consideren els òscars del cant, els premis del Teatre Musical d'Àustria. / WERNER KMETITSCH

els moments de solitud i frustració que pertanyen, juntament amb els moments de reconeixement i èxit, a la vida de qualsevol artista.

I quin és el dia a dia d'una mezzosoprano?

Depèn molt del moment laboral, dels papers que has de treballar i del tipus de produccions. Hi ha períodes on treballes de 7 a 8 hores al dia muntant una nova producció. Hi ha períodes on disposes de molt temps lliure per estudiar i aprendre repertori nou. I també hi ha èpoques on tens quatre o cinc funcions a la setmana i amb repertoris diferents. Has de ser molt flexible i tenir molta

disciplina de treball constant.

I quan pugues a l'escenari...

L'important és ser capaç de transmetre el que sent el personatge i que això arribi al públic de la manera més directa i efectiva. Per a mi, la música és el llenguatge amb el qual puc arribar d'una manera més directa a les persones que m'envolten. En el món d'avui, ràpid i que depèn de les xarxes socials, és quasi un luxe decidir anar al teatre i aïllar-se del món durant tres hores. Per això mateix és gratificant veure que el públic continua valorant el teatre i l'òpera, i espero contribuir-hi com a artista. ■